

Aar, i hvilke den radikale Regering havde Ansvaret for de Driftsplaner, der var lagt. Jeg tror nok, at man her fra Rigsdagens Side, og ogsaa fra de Partiers Side, som mener, at hvad det først og fremmest gælder om, er, at Staten underkaster Erhvervslivet en Kontrol, og at man faar mest muligt af Erhvervslivet ind under Staten, enten direkte eller gennem Kontrol fra Statens Side, maa erkende, at man fra det frie Erhvervslivs Side godt kan lægge sine Regnskaber frem og sige: Vi tror nu nok, at de fleste af dem, som har drevet deres Erhvervsvirksomhed paa eget Ansvar og egen Risiko, godt kan staa Maal med Statens Virksomheder, som, maalte med en sund Erhvervsvirksomheds Maalestok, har præsteret et Underskud paa 400—500 Mill. Kr. i 5 Aar. Hvis vi skal have Statsvirksomheder i Fremtiden — og disse 4 Virksomheder ligger jo, ogsaa efter hele deres historiske Udvikling, naturligt til at være inde under Staten —, og hvis vi skal have dem drevet efter sunde erhvervsmæssige Linier, mener jeg, det har sin Betydning, ja, det har en afgørende Betydning, at den Regering, der kommer til at have det øverste Ansvar for disse Virksomheders Ledelse, bliver en Regering, som bedømmer Forholdene rent erhvervsmæssigt og ikke anvender andre Synspunkter af mere eller mindre socialistisk Art. Thi det, som man i disse Aar, i hvilke de store Underskud blev præsteret, gjorde, var bl. a. det, at man drev i nogen Grad disse Virksomheder som en filantropisk Forretning, saaledes at man bl. a. naaede til, at mantransiterede, fragtede udenlandsk Gods paa de danske Statsbaner med meget betydelige Tab, fordi man afviste det Krav, som allerede paa et tidligt Tidspunkt blev stillet fra Venstres Side om, at Jernbanelakkerne skulde forhøjes til en rimelig Højde, saaledes at de Virksomheder, som formidlede Trafikken, var i Stand til nogenlunde at bære sig. Hvis vi skal bevare den nuværende Ordning og søge at naa frem til et bedre Resultat, og der ogsaa skal kunne gives en rimelig Rente af Statsvirksomhederne, vil det være af Betydning, at det bliver den Regering, under hvis Ansvar de gamle Underskudsdriftsplaner er lagt om, der ogsaa kommer til at føre Udviklingen det næste Skridt fremad, nemlig til, at disse Virksomheder kan komme til at give et rimeligt Udbytte af den Kapital, som staaar i dem. Det er denne Revolution i disse Erhvervsvirksomheder, som har medført, at Statsregnskabet staaar med det forholdsvis — men ogsaa

kun forholdsvis — gunstige Resultat, som nu foreligger. Der er som bekendt endnu et Stykke Vej frem, som vi skal naa, forinden vi naar til, at de finansielle Forhold kan blive fuldstændig tilfredsstillende.

Spørgsmaalet om, hvorledes Statens Skattepolitik bør omlægges, er ogsaa blevet fremdraget. Man har hævdet, og ogsaa den ærede Taler fra Socialdemokratiets Side, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, kom ind paa at paavise, at Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter havde forrykket sig paa en uheldig Maade, at man var naaet hen imod det gamle Forhold mellem direkte og indirekte Skatter, som man kendte fra det daværende Højres Regerings Tid. Det ærede Medlem hævdede, at dette Forhold var Udtryk for en Tilbagegang, som man skulde standse, og at man skulde føre Udviklingen frem i en anden Retning. Nu er Spørgsmaalet om direkte og indirekte Skatter, naar man ikke nærmere undersøger, hvad der ligger i disse Ord, et rent formelt; det, hvorvidt en Skat er direkte eller indirekte, indeholder ikke saa meget reelt som det, hvem der betaler Skatten, og hvorledes den mærkes socialt og erhvervsmæssigt, hvilken Indflydelse den øver paa Befolkningens Erhvervsevne og Evne til at opspare Kapital. Den Gang man fra Venstres Side stillede Forslag om en Omlægning af vor Beskatning fra indirekte til direkte, da repræsenterede, som det vil være bekendt, de direkte Skatter til Staten ikke noget synderligt Beløb, der var kun nogle Grundskatter, og først efter Skatte-reformen af 1903 naaede vi til at faa de direkte Skatter indført i vort Statsskattesystem. Vi fra Venstres Side er stadig af den Opfattelse, at der skal være et rimeligt Forhold mellem direkte og indirekte Skatter, at de direkte Skatter skal bære en væsentlig Andel af Skatteudskrivningen, og man ønsker ikke at gaa tilbage til de gamle Forhold. Men med den Højde, hvortil man nu har drevet de direkte Skatter op — det er jo blevet sagt Gang paa Gang, at det ikke vil være muligt at drive dem højere op uden at gøre Erhvervslivet Skade og øve Vold imod den Opsparing af Arbejdsudbytte, som er nødvendig for at føre Samfundet fremad —, vil jeg sige, at hvis vi, der har Sympati for, at den direkte Beskatning bærer sin Andel og en rimelig, ja, stor Andel af Skatteudskrivningen, rigtig vil lægge denne Skat for Had i Befolkningen, skal man skrue den op til de Højder, som bl. a. Socialdemokratiet vil skrue den op til. Hvis man rigtig vil lægge den direkte Be-